Galatasaray Eğitim Vakfı ve İnan Kıraç

Bir Dayanışma Mucizesi

İnan Kıraç'ın önderliğinde biraraya gelen Galatasaraylılar, 20 yılda Türkiye'nin en nitelikli eğitim kurumlarını yarattılar.

Fotoğraflar: Eren Aytuğ

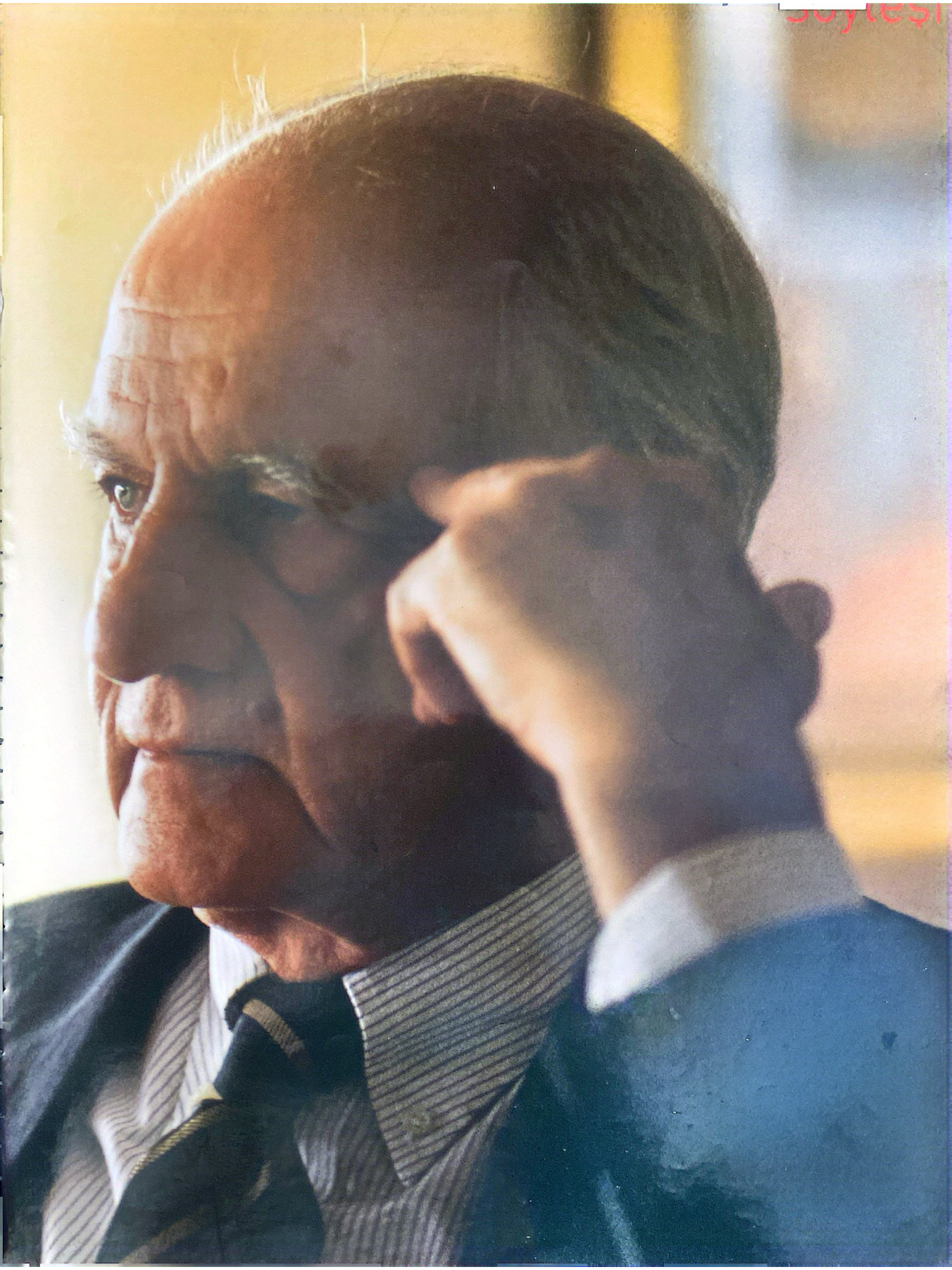

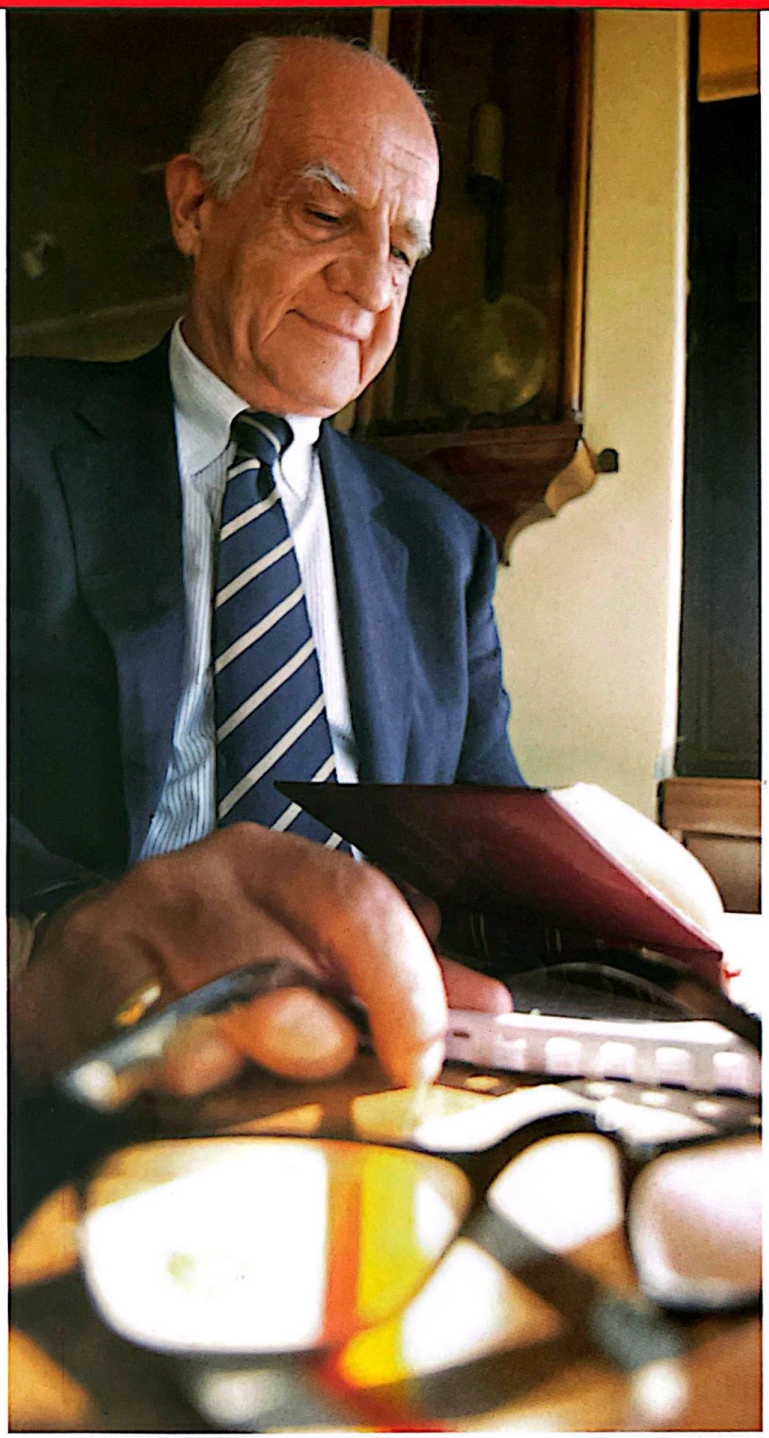

"Galatasaray, sadece bir spor kulübü değildir."

Bu cümleyi, Galatasaray'a ilişkin tartışmaların bir yerinde muhakkak bulabilirsiniz. Gerçekten de Galatasaray, bir lisenin, Galatasaray Lisesi'nin öğrencileri tarafından kurulmuştur ve bugün "Galatasaraylılık" olarak nitelendirebileceğimiz birçok özelliğini bu lisenin 521 yıllık tarihinin yarattığı kültürden almıştır.

Galatasaray Lisesi, Osmanlı'dan bugüne gelen bir tarih ve kültür anıtı olarak varlığını korurken, devletin kısıtlı olanaklarının ötesine geçerek onu daha da güçlendirmek, ilkokulu, lisesi ve üniversitesiyle Türkiye eğitiminin bir ana damarı olarak damgasını vurmak için ne yapılabilirdi?

1970'li yıllarda, birçok eğitim kurumu gibi Galatasaray Lisesi de devletin kısıtlı olanaklarının doğal sonucu olan ağır bir fiziki harabiyet ve gerilemeye yüz tutan bir eğitim düzeyi ile karşı karşıyaydı...

Birilerinin bir şeyler yapması gerekiyordu. 1981 yılında Lisenin tarihi Pilav Gününde "alınan etin parasını" ödemeleri için Okul Müdürü tarafından çağrılan eski Lise mezunlarından bir grup, kendi deyimleriyle bugüne kadar Galatasaray'ın onlara verdiklerinden oluşan "borçlarını" ödeme vakitlerinin geldiğini düşündüler.

30 Aralık 1981'de başladı bu müthiş öykü. Bu tarihte kurdukları Galatasaray Eğitim Vakfı, 20 yıl içerisinde gerçekleştirdikleri ile Galatasaraylılığın anlamını yeniden okuyabilmek için eşi bulunmaz bir hazine oldu. Okudukları okula bağlılıklarını göstermek için bir araya gelen yüzlerce sanayici, tüccar, sanatçı, bilim adamı, özel ve resmi sektör yöneticisi olan eski Galatasaraylılar, bugün Türkiye'nin en çok rağbet gören ve en kaliteli eğitim veren devlet üniversitesi olan Galatasaray Üniversitesi'nin, binlerce minik öğrencinin girebilmek için kalplerinin attığı Galatasay İlköğretim Okulu'nun mimarları oldular...

İşte birkaç kişiyle başlayan ve binlerce Galatasaraylıyı, Türkiye'nin örnek gösterilen eğitim kurumlarının oluşturulması için harekete geçirerek bir çatı altına toplayan Galatasay Eğitim Vakfı'nın ve bu müthiş başarı öyküsünün baş yazarı İnan Kıraç'ın öyküsü...

Galatasaray'ın sadece bir spor kulübü olmadığını bir kez daha anlamak için...

İnan Bey, siz eğitime Türkiye'nin geçmişinde ve geleceğinde belirleyici bir rol veriyorsunuz. Şunu sorarak başlayalım, neden önce eğitim? Dayanaklarınızı açıklar mısınız?

Benim tespitim şudur; biz toplum olarak başarılı olamadık. İkinci Dünya Savaşı sonrasında, Fransa gücünün %70'ini kaybetti, Almanya %90'ını kaybetti, İngiltere %80'ini, İtalya %65'ini kaybetti. Oysa biz savaşa girmedik. Harp nedeniyle memleketlerini terkeden çok iyi hocalar üniversitelerimize geldi. Ama o dönemdeki eksiğimizi farkedemedik. Diğer bir ifadeyle, Cumhuriyet'in coşkusunun ardından, o bilinç içinde dahi, iyi bir

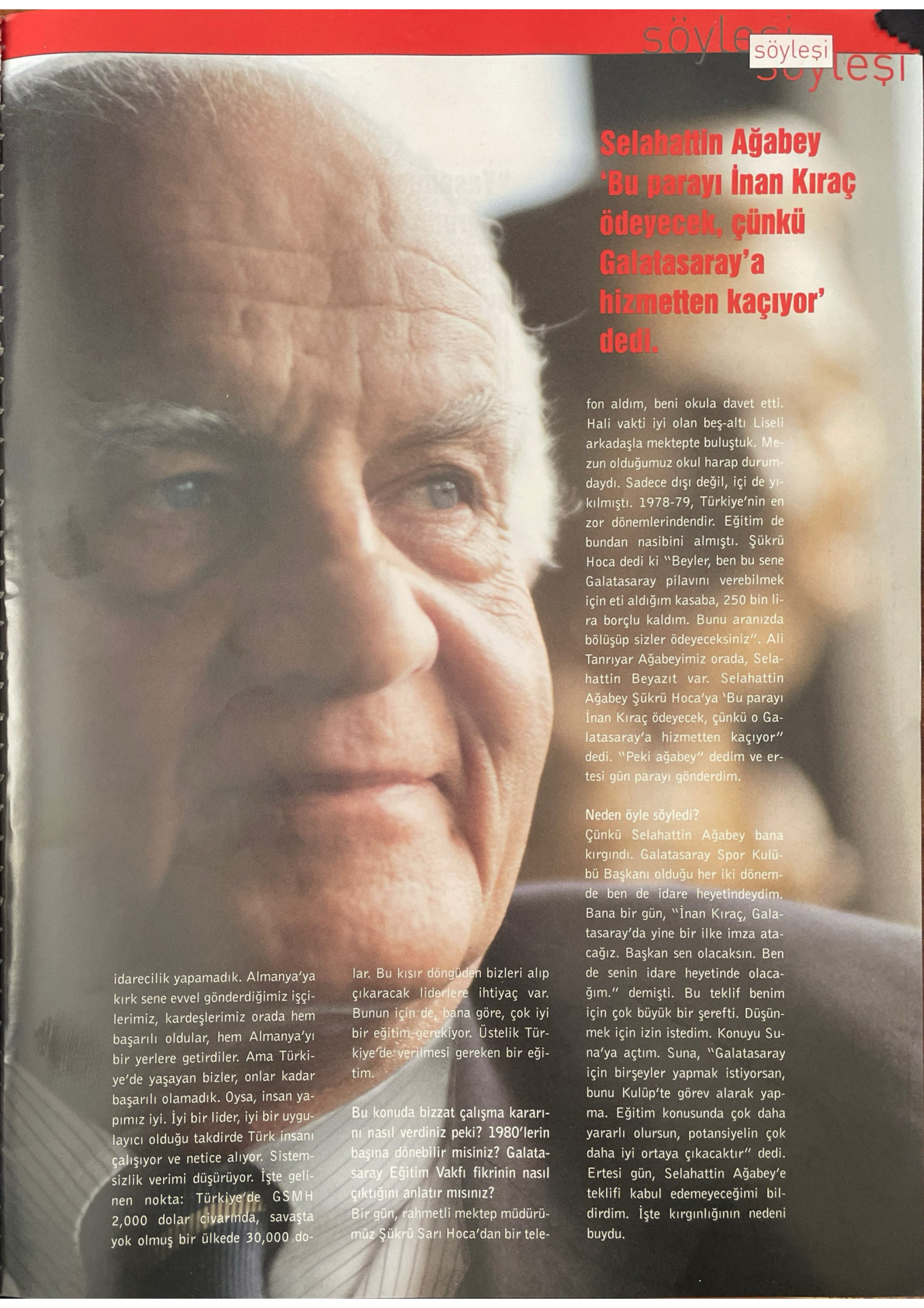

Selahattin Ağabey 'Bu parayı İnan Kıraç ödeyecek, çünkü Galatasaray'a hizmetten kaçıyor' dedi.

idarecilik yapamadık. Almanya'ya kırk sene evvel gönderdiğimiz işçilerimiz, kardeşlerimiz orada hem başarılı oldular, hem Almanya'yı bir yerlere getirdiler. Ama Türkiye'de yaşayan bizler, onlar kadar başarılı olamadık. Oysa, insan yapımız iyi. İyi bir lider, iyi bir uygulayıcı olduğu takdirde Türk insanı çalışıyor ve netice alıyor. Sistemsizlik verimi düşürüyor. İşte gelinen nokta: Türkiye'de GSMH 2,000 dolar civarında, savaşta yok olmuş bir ülkede 30,000 dolar. Bu kısır döngüden bizleri alıp çıkaracak liderlere ihtiyaç var. Bunun için de, bana göre, çok iyi bir eğitim gerekiyor. Üstelik Türkiye'de verilmesi gereken bir eğitim.

Bu konuda bizzat çalışma kararını nasıl verdiniz peki? 1980'lerin başına dönebilir misiniz? Galatasaray Eğitim Vakfı fikrinin nasıl çıktığını anlatır mısınız?

Bir gün, rahmetli mektep müdürümüz Şükrü Sarı Hoca'dan bir telefon aldım, beni okula davet etti. Hali vakti iyi olan beş-altı Liseli arkadaşla mektepte buluştuk. Mezun olduğumuz okul harap durumdaydı. Sadece dışı değil, içi de yıkılmıştı. 1978-79, Türkiye'nin en zor dönemlerindendir. Eğitim de bundan nasibini almıştı. Şükrü Hoca dedi ki "Beyler, ben bu sene Galatasaray pilavını verebilmek için eti aldığım kasaba, 250 bin lira borçlu kaldım. Bunu aranızda bölüşüp sizler ödeyeceksiniz". Ali Tanrıyar Ağabeyimiz orada, Selahattin Beyazıt var. Selahattin Ağabey Şükrü Hoca'ya 'Bu parayı İnan Kıraç ödeyecek, çünkü o Galatasaray'a hizmetten kaçıyor" dedi. "Peki ağabey" dedim ve ertesi gün parayı gönderdim.

Neden öyle söyledi?

Çünkü Selahattin Ağabey bana kırgındı. Galatasaray Spor Kulübü Başkanı olduğu her iki dönemde ben de idare heyetindeydim. Bana bir gün, "İnan Kıraç, Galatasaray'da yine bir ilke imza atacağız. Başkan sen olacaksın. Ben de senin idare heyetinde olacağım." demişti. Bu teklif benim için çok büyük bir şerefti. Düşünmek için izin istedim. Konuyu Suna'ya açtım. Suna, "Galatasaray için birşeyler yapmak istiyorsan, bunu Kulüp'te görev alarak yapma. Eğitim konusunda çok daha yararlı olursun, potansiyelin çok daha iyi ortaya çıkacaktır" dedi. Ertesi gün, Selahattin Ağabey'e teklifi kabul edemeyeceğimi bildirdim. İşte kırgınlığının nedeni buydu.

O gün mü karar verdiniz?
Evet. Birşeyler yapmam gerekiyordu. Sonuçta Galatasaray Lisesi hepimizin yetiştiği yerdi. Bir hafta sonra okula tekrar çağrıldım ve Galatasaray Eğitim Vakfı hadisesi başlamış oldu. Bugün Vakıf *20.* yılında. Artık gençlere teslim ediyorum.

O gücü harekete geçirmek için bir çalışma başlattınız. Nasıl bir çalışma oldu? Hangi aşamalardan geçti?
Amacımız, Galatasaraylı'yı harekete geçirmekti. Diğer bir ifadeyle, Galatasaraylı'yı o günün şartlarında o yapının içine alabilmekti. Gerçekleri bütün açıklığı ile görmeleri gerekiyordu. Bizler, her şeyimizi Galatasaray'a borçluyuz. Galatasaray ismini her vesileyle kullandık ama Galatasaray'a bir şey veremedik. Sloganımız bu oldu. Çabuk hareketlendik. Rahmetli Ege Ernart reklamcı olduğu için, ona dedim ki, "Ege, gel, bir şeyler yapalım, Galatasaraylı'yı tekrar Galatasaray'ın içine alalım."

Nasıl ulaştınız insanlara?
Adresler eksik, mevcut olanların çoğu yanlıştı. Öncelikle gazetelere ilan verdik. İlgi çok büyüktü, adresleri toplamaya başladık. Yaklaşık on kişilik ekibimiz müthiş bir tempoyla çalışıyordu. Bu oluşumun içinde, mesela basından Çetin Emeç vardı. Metin Toker ağabeyimiz vardı. Vakıf hareketini anlatan küçük bir dergi hazırladık, adreslere ulaştırmaya başladık. Bir anlamda, Galatasaray'ın envanterini yapıyorduk. Listemizde, kaç hariciyecimiz var, kaç doktorumuz var, hepsini görüyorduk. Örneğin, İstanbul'da Lisemiz mezunu *138* doktor olduğunu saptamıştık. Çeşitli toplantılarla herkes bir araya gelmeye başladı; gazeteciler, hariciyeciler, sanatçılar... Ve sonunda bütün bu grupları harekete geçirmeyi başardık. Yılmadık, devleti de harekete geçirdik.

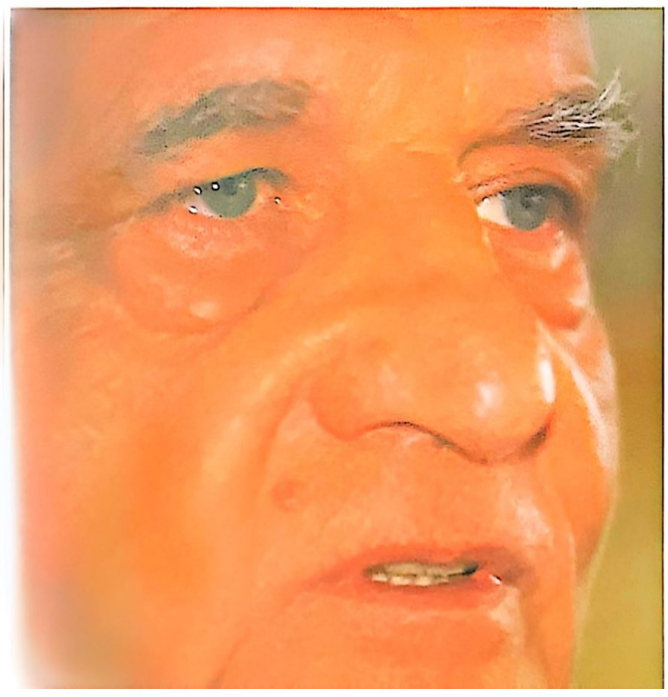

"Yaşamımdaki üç doğrudan biri Suna'yla evlenmemdir. İkincisi kızım İpek, üçüncüsü ise Galatasaray... Gerisi çok da önemli değil."

Birçok insan böyle büyük bir projede daha başlangıçta pes edebilir. Neye güvendiniz?
Tek güvencem, Galatasaraylılık ruhu idi. Başka neye güvenebilirim? Geçenlerde kendi kendime muhasebemi yaptım. Bugün *65* yaşındayım. Yaptığım doğrular var, yanlışlar var, boş olanlar var. Çok önemli üç doğrumdan biri Suna'yla evlenmem, ikincisi kızım İpek'dir. Diğer doğrum ise, Galatasaray'dır, bu kurumu tekrar Türkiye'ye kazandırmaktır. Öbür yaptıklarıma bakıyorum, çok da önemli değil.

Ama siz çok başarılı bir idarecisiniz aynı zamanda...
Evet. *5* yıl en üst düzeyde yöneticilik yaptım. Para kazanmak, sanayi kurmak pek kalıcı değil. Tabii bunlar da önemli ama benim için tek kalıcı olan, kurum olarak Galatasaray. Bugün, ilkokulu, lisesi ve Türkiye'nin en iyi üniversitesi ile Galatasaray...

Üniversitenin kurulması büyük bir maddi güç gerektiriyor. Bu dayanışmanın sağlanması nasıl mümkün oldu?
Suna Kıraç bu konuda, maddi açıdan bana çok büyük destek verdi. Galatasaray'ın *110* projesi için *84* milyon dolar harcadık. Galatasaray Üniversitesi, kuruluşu itibariyle, Türkiye'de örneğindeki tek üniversitedir. Parlamentodan geçmiş özel bir kanunu vardır, Galatasaray Lisesi mezunlarına %*25*, Fransız okulları mezunlarına %*25* kontenjan tanınmış bir kurumdur. Lisesi ve İlköğretim okulu üniversiteye bağlıdır. Ayrıca, Galatasaray Üniversitesi, bugün Fransa'daki en büyük *33* üniversitenin içinde yer almaktadır.

Bu özel kanuna giden süreç için

yıllar süren, çok farklı düzeylerde, diplomatik, siyasi yani oldukça organize bir çalışma gerçekleştirdiniz...

Evet, burada başta Sayın Bakan Coşkun Kırca olmak üzere çok kişinin katkısı var. Lise seviyesinde kalsaydık, Fransız Devleti'yle olan münasebetlerimiz ve Fransız sistemindeki öğretim üyeleri sendikaları nedeniyle, Fransız öğretmenlerin kalitesinde başlayan düşüş devam edecekti. Bunları aşabilmek için, ya akılcı olup yeni bir yol açacaktık veya çok büyük paralar bulup diyecektik ki "Ben kendi Fransızca hocamı kendim seçiyorum"...

Çok önemli kararlar alındı o dönemde. Özellikle Vakıf Üniversitesi mi, Devlet mi seçenekleri konusunda...

En önemli kararımız, Devlet üniversitesi olmamızdır. Merhum Turgut Özal, Evren Paşa'ya hep şunu söyledi. "Bakın Paşam. Galatasaray Eğitim Vakfı kuruldu. Bu kurumu Vakfın malı yapalım. Çıkaralım devletten, Vakıf lisesi olsun."

Sizler ve arkadaşlarınız buna kararlılıkla karşı çıktınız...

Karşı çıktık, çünkü Galatasaray bir Enderun'dur. Devletine hizmet etmek için kurulmuştur. Bu tarihi bir bağdır, yok edilemez. Bu hususu, samimiyetle o tarihte de söyledim. En doğru karar buydu. Bir Devlet üniversitesi olmamıza rağmen, pekçok devlet büyüğümüz de dahil olmak üzere, zaman zaman bana "Siz Vakıf üniversitesi değil misiniz?" diye sorarlar.

Üniversite ilk kurulduğunda bütçesiz miydi?

Çok enteresandır. Üniversite kuruldu, bütçesi çıkmadığı için kadrosu oluşamıyor, dolayısıyla üniversite açılamıyordu. O günlerde, Suna Kıraç yine benim arkamdaki en büyük güçtü. İlk senenin maliyeti çok büyüktü. Üniversite açıldı ama maaşlar, tüm harcamalar, Vakıf tarafından karşılanıyordu. Zor bir dönemdi ama bu devrenin sonunda, bizleri örnek alan tüm eski kökenli liseler kendi vakıflarını kurdular.

Özellikle bir konuya çok dikkat ettik. Eğitim konusunda, başlangıçta Milli Eğitim Bakanlığı, şimdi ise YÖK'e bağlı bir Senato ile karar veren bu kuruma, Vakıf olarak hiçbir şekilde müdahale etmedik ve Galatasaraylıları da karıştırmadık. O dönemde ve halen, Galatasaray'a hizmet veren pekçok birbirinden değerli, Galatasaraylı öğretim görevlisi var. Aslında Galatasaray'a büyük hizmet verenler onlar. Örneğin, Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ve Prof. Dr. Erdoğan Teziç,

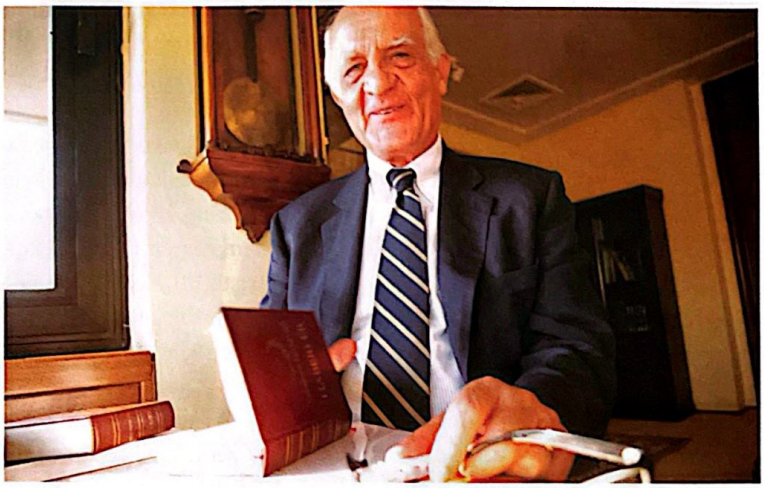

her ikisi de lisemizde müdürlük, üniversitemizde rektörlük yaptılar. Erdoğan Hoca halen rektörümüzdür. Birçok insan üniversitesini, profesörlüklerini bırakıp geldi. Dolayısıyla bugün gelinen nokta, pekçok kişinin yaptığı fedakarlıktır, bir dayanışma örneğidir. Bu dayanışmayla aslında şunu söylemek istiyoruz: Biz kendi okulumuza sahip çıktık.

Nasıl bir çalışma planı çizmiştiniz yola çıkarken?

Yedi projeyle işe başladık. Projeleri hemen aramızda paylaştık. Bunlardan biri tuvaletlerin yapılması idi. Kulakları çınlasın, sınıf arkadaşım Ersin Borteçen, bu projeyi üstlenmişti. Ancak, adını o işe yazamamıştık. Selahattin Beyazıt spor salonu yapımını aldı, ben bilgisayar merkezini üstlendim. Vehbi Koç ve Sakıp Sabancı lisan laboratuvarlarını aldılar. Aydın Doğan ve Erol Simavi'ye kütüphane projelerini verdik. Bütün bunlar, o günün rakamlarıyla çok pahalı projelerdi. Daha sonra, kademe kademe, Galatasaray'da değişim devam etti ve gerçekleştirilen 110 projeyle bugünlere geldik.

Şimdi önünüzde ne var?

Bugün için en büyük projemiz kampüs projesidir. Bir kampüs hayatına ihtiyaç var. Arkadaşlıkların pekiştirilmesi için üniversitedeki dört ile altı sene yeterli olmayabilir, ama lise ile birlikte üniversiteyi yatılı sistemin içine alırsanız, arkadaşlıklar daha kalıcı olacak, Galatasaraylılık ruhu daha derinleşecektir. Bu konudaki uğraşılarımıza devam ediyoruz. Ama bu iş artık gençlerin. Kampüs projesi dışında, Galatasaray, bütün kurumlarını çok mükemmelleştirdi. Lise ve üniversite olarak Türkiye'nin en iyi öğrencilerinin yetiştiği bir kurum oldu. Öyle zannediyorum ki Türkiye'nin yeni isimleri, yeni liderleri burada yetişmektedir. Düşünün ki, geçen yıl, hariciye sınavına giren Galatasaraylılar'dan tümü imtihanı kazandı. Hariciye sonuçları açıklandığında, baktık ki ilk on kişinin hepsi Galatasaraylı; dokuzu üniversiteden, biri ise liseden...

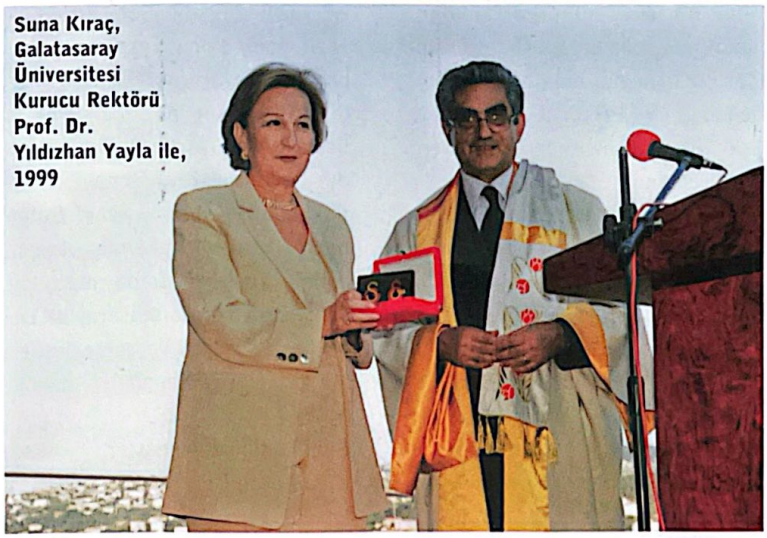

Suna Kıraç, Galatasaray Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Yıldızhan Yayla ile, 1999

Öğrencilerinizin başarıları karşısında ne hissediyorsunuz?
Her şeyi unutuyorsunuz. Çoğu Galatasaraylı bilmez. Benim ve Eşbaşkanım Yiğit Okur'un gününün en az 3-4 saati Galatasaray meseleleri ile geçer. Gece yarısı son sınıf talebesi çocuğumuzun arayıp, "Ben sınıfta kaldım ne yapacağım?" demesinden, öbürünün "Dövüştük, karakoldayım beni kurtarın"a varıncaya kadar değişik problemler... Demek istediğim, başarı tablosu karşısında her türlü yorgunluğu unutuyorsunuz.

Samsun maçına geldiniz galiba...
Evet. Uzun zamandır maça gitmiyordum. Kızım İpek'le izlemeye gittiğimiz maçlarda takım başarılı olamamıştı. Bu yüzden İpek maça gitmemi yasaklamıştı. Samsun maçına yine kızımla birlikte gittik, bu kez 4-1 kazandık.

Nerede seyrettiniz?
Numaralıdaydım ama vatandaştım, yani loca filan değil. Seyircilerimizi çok kaliteli buldum. Küfür yoktu. En zorlanılan zamanda "I love you Hagi" diye çınlattılar ortalığı. Çok zekiceydi, hayran kaldım.

Futbolla ilgileniyorsunuz gördüğüm kadarıyla.
Evet, evet, bazı uğurlarım var. Saatim var, yüzüğüm var, kolyem var. Televizyonla ve radyoyu beraber açmam lazım gibi yığınla şeylerim var.

Takımı nasıl buluyorsunuz?
Fatih Hoca, kendini yetiştirmiş ve futbolcularına güven veren bir kişi. Yalnızca kendi futbolcuları değil Türkiye'deki bütün futbolcular tarafından seviliyor. İyi çalıştırıcı, disiplinli bir insan. Galatasaray bu bakımdan çok şanslı. Ancak, yeni bir yapı lazım, çünkü yalnız profesyonellikle bu işi götüremeyiz. Sebebi, Avrupa'daki ilk beşe girebilmemiz için, senede 150 ile 200 milyon dolarlık bir gelirimiz olması lazım. Bizim böyle bir gelirimiz yok. Ama biz buralarda olmak istiyoruz. İşte o zaman, çok amatör ruhlu, ama profesyonelliğinden de zevk alan ve dengeleri bozulmamış bir takım olmayı hedefliyoruz ve başarıyoruz. O ne-

5 Temmuz 2002 tarihinde yapılan Galatasaray Eğitim Vakfı Mütevelliler Kurulu 5. Olağan Toplantısı'nda, Vakfın yeni Yönetim ve Denetim Kurulu belirlendi.

Yönetim Kurulu:	
İnan Kıraç	Başkan
Yiğit Tahsin Okur	Eş Başkan
Cengiz Nayır	İkinci Başkan
İpet Altınay	İkinci Başkan
Prof. Dr. Erdoğan Teziç	Üye
Prof. Dr. Yıldızhan Yayla	Üye
Doç. Dr. Gün Kut	Üye
Temel Aksoy	Üye
Ayşe Fidan Aykut	Üye
Candan Erçetin	Üye
Mehmet Okur	Üye
Mahmut Bayramıçlılar	Yedek Üye
Sait Bingöl	Yedek Üye
Şükrü Ergün	Yedek Üye
Gülnur Görgün	Yedek Üye

Denetim Kurulu:	
Köksal Bayraktar	Denetçi
Mahmut Bülent Özlü	Denetçi
Eşref Hamamcıoğlu	Yedek Denetçi
Semih Ulu	Yedek Denetçi

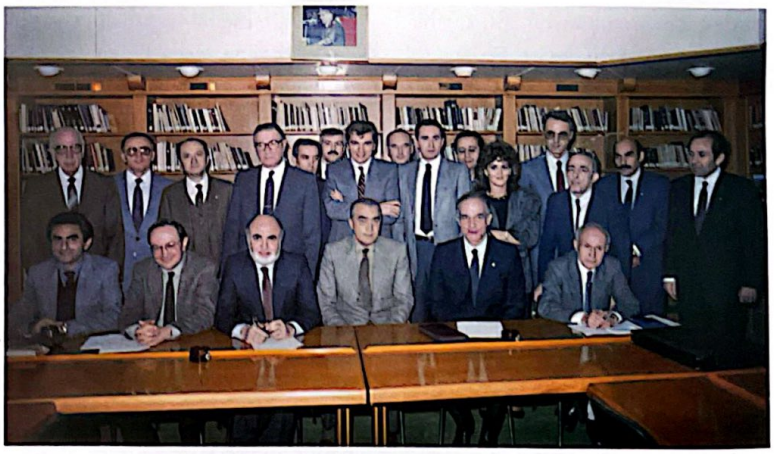

Galatasaray Eğitim Vakfı'na gönül verenlerden bir grup Galatasaraylı, 1980'li yılların başında, dönemin Galatasaray Spor Kulübü Başkanı Prof. Dr. Ali Uras ile... (Oturanlar soldan sağa: Yıldızhan Yayla, Atila Alpöge, Yiğit Okur, Ali Uras, İnan Kıraç, Salih Zeki Özbatur. Ayaktakiler soldan sağa: Atıf Serdengeçti, Semih Haznedaroğlu, Bener Akbaş, Süreyya Günay, Aziz Başdoğan, Yalçın Çakalır, Yavuz Zeytinoğlu, Ersin Borteçen, Doğan Sarıbeyoğlu, İpet Altınay, Özhan Canaydın, Kayıhan Uraz, Akkın Sokullu, Özkan Olcay)

"Galatasaraylılık illaki Lise'den çıkmıyor. Galatasaray kültürünü alabilenler Galatasaraylı oluyor."

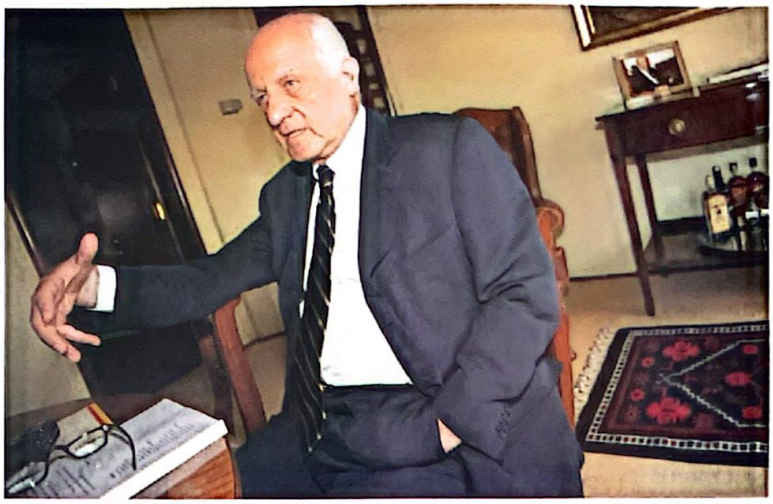

denle, bu sene başında yapılan arama toplantılarındaki hedeflere ulaşılacağına inanıyorum. Yani Galatasaray önümüzdeki on sene içinde yedi sene daha şampiyon olacak ve bunun üç senesinde de Avrupa'ya kafa tutacağına inanıyorum.

Bu sene için ne düşünüyorsunuz?
Bu sene kulübümüz yeniden yapılanıyor. Mali bakımdan yeni yapılanma şarttı. Başkanımız Özhan Canaydın işini gücünü bıraktı, full time çalışıyor. Özhan Başkanımız hesabını kitabını çok iyi bilir. Yeni düzenlemelerle, spor kulüplerinin artık açık hesap vermemeleri gerekiyor. Bunları akıllıca götürebilecek, idare edebilecek bir başkanımız var. Fatih Hoca da yeni bir alt yapı hazırlığı içinde. Başkanımız, İdare Heyeti'ndeki arkadaşlarımız ve hocamızla beraber kurumlaşmanın temelinin doğru atılacağına inanıyorum.

Galatasaray'ın Avrupa başarılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?
Galatasaray Avrupa Şampiyonası'na katılarak veya UEFA Şampiyonu olarak Türk futbolunu bir seviyeye getirmiştir. Halkımızı, dış ülkelerde yaşayan vatandaşlarımızı sevindirmiştir. Galatasaray Türk ulusunun gururu olmuştur. Bu başarı Galatasaray Kulübü'nündür. Galatasaray Kulübü'nün arkasında da Galatasaray Topluluğu vardır. Bunun nüvesi de Galatasaray Lisesi ve Galatasaraylı kurumlarıdır. Bu ruh bir bütündür. Birbirimizden ayrımız yoktur. Bu bütünü şimdiye kadar yeterince anlatamadık. Ama bu bütünü, bu camianın tanımasında fayda var. Çünkü mektepli olmayan da, bu Galatasaraylı bütüne dahildir. Biraz önce bahsettiğim 110 proje sahibinin çoğu Liseli değildir. Galatasaray'ın büyüklüğü de budur. Dolayısıyla, Galatasaraylılık illaki Galatasaray Lisesi'nden veya Üniversitesi'nden çıkmıyor. Galatasaray kültürünü alabilenler Galatasaraylı oluyor. O kültürü verdiğiniz vakit zaten güzel bir şey ortaya çıkıyor. O nedenle, bunu anlatabilmek lazım ki taraftarlarımız bu nüvenin ne olduğunu biraz daha tanıyabilsin.

İnan Bey Galatasaray taraftarları sizi pek tanımıyorlar. Pek öne çıkmıyorsunuz...
Tanımamaları da lazım. Vakıfçılık öyle birşey ki, o bir itimat kurumu. Bana verdiğiniz emaneti doğru kullanma mecburiyetim var. Seçimle Galatasaray kurumlarının başına gelinen kuruluşlarda haliyle bir taraf oluyorsunuz. Bu nedenle, Vakıf Başkanı bu tip işlere girmemeli. Bir kere girdim, kulüpte de meşhur oldum. Gelişen hadiseler beni çok üzdü, yıprattı. Vakıfçılıkta beni gururlandıran o kadar çok şey var ki, size bir mektup göstermek istiyorum. (Söyleşinin bu noktasında, mektup okunurken, İnan Kıraç'ın gözleri yaşarmaya başlıyor.)

25.11.1981
Sayın İnan Kıraç ve Çalışma Kardeşlerimize,
Galatasaray Vakfı Başkanı,
Beş asırlık yüce abidemizin bugününde, Ölmez Atamızı anarken, aranızda bulunmaktan mahrum, mahzun ve perişanım. Her şeyimi borçlu olduğum bu abidemizin yüce gününde, O varlık ve siz kardeşlerimle beraberim. Abidemize yüz sürerek eğildiğimi lütfen arz ederim. Saygı ve sevgilerim ebedidir.

923/24 mezunu *318-112* Kaptan Suat Hayri Ürgüplü
Eski Milletvekili, Senatör, T.C. İlk Senato Başkanı, Başbakan, Emekli Büyükelçi, Avrupa Assamblesi ilk ve Ekonomik İşbirliği İkinci Başkanı

Not: Bütün bunlar son nefesime kadar bağlı kalacağım okul abidemin sayesindedir.

Galatasaray Eğitim Vakfı
Galatasaray Lisesi Binası, İstiklal Caddesi, No: 263,
Beyoğlu - İstanbul
Telefon : (212) 293 43 10 (3 hat)
Faks : (212) 293 43 13
Web : www.gev.org.tr
Mail : gev@gev.org.tr
: gev@turk.net